

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 72

De redding der wereld

'Dit is mijns Vaders wereld,' zei de dichter en zijn woorden stemmen volledig overeen met die van de Psalmist, toen hij verklaarde dat God zei: 'Mij behoort de wereld en haar volheid' (Ps. 50:12). Hij is er de Grondlegger van, Hij is de Maker en Hij heeft de wereld zo lief gehad dat Hij Zijn enige Zoon daarop gezet heeft, waardoor iedereen in de wereld die in Hem gelooft de mogelijkheid heeft om niet verloren te gaan, maar eeuwig leven te hebben (Joh. 3:16; 1:10). In deze waarheden kunnen we rusten en we kunnen met stelligheid verkondigen dat Hij het nooit zal toestaan dat deze wereld uit Zijn hand zal vallen. Er zal geen einde aan komen en ook zal de wereld nooit vernietigd worden.

In een eerdere studie (nr. 71) is uiteengezet dat de wereld een ordening, orde, systeem, ecologie of milieu is op de aarde. Het gaat in feite om de optelsom van alles wat nodig is voor een geordende en voor de mens passende leefomgeving. Alles wat essentieel is voor het welzijn van de mens is daarbij inbegrepen.

Aangezien het woord *kosmos* in beginsel orde, systeem, of ordening betekent, is het mogelijk om het voor andere systemen, grote en kleine, te gebruiken. We weten uit de Bijbel dat de mens vele werelden heeft gecreëerd, waarvan wij in deze tijd gebruik moeten maken en waarin we gedwongen zijn te leven (I Cor. 7:31), hoewel wij sommige daarvan moeten haten en vermijden. In deze studie houden we ons daarmee evenwel niet bezig, omdat we nu als onze taak zien om de redding te overdenken van de wereld die God heeft geschapen en die Hij liefheeft.

In de theologieën van het Christendom is er geen plaats voor de redding van de wereld. Zelfs gelovige mensen kunnen niet verder kijken dan de verlossing van individuen. Sommigen kunnen nog de redding van Israël

zien, waarover Paulus zo nadrukkelijk heeft gesproken in Romeinen 11:26, maar zelfs dit wordt vaak beperkt tot de verlossing van een beperkt aantal Israëlieten, een overblijfsel dat later als natie zal worden bevestigd. Daarmee ontkennen zij wat zij beamen en zij geloven niet echt dat 'aldus gans Israël behouden zal worden.'

We moeten er goed acht op slaan dat Paulus hier niet spreekt over 'alle Israëlieten' aangezien het een feit is dat de verlossing van Israël tot stand zal komen door de volledige eliminatie van sommige Israëlieten. Ezechiël spreekt zich hierover uit als hij het heeft over het samenbrengen en verlossen van Israël: 'Ik zal de weerspannigen uit u uitschiften en hen die tegen Mij overtreden hebben; wel zal Ik hen leiden uit het land waarin zij als vreemdelingen vertoeven, maar in het land van Israël zullen zij niet komen. En gij zult weten, dat Ik de HERE ben' (Ezech. 20:38).

Laat niemand uit wat we hiervoor hebben gezegd afleiden of suggereren dat ik geloof in één of andere toekomstige universele verlossing van elke Israëliet die afstammeling van Jacob is. Ik ben er zeker van dat het herstelde Israël een veel betere natie zal zijn wanneer mensen als Achab (I Kon. 16:33) en Judas Iskariot voor altijd uit dit volk zullen zijn verwijderd. En het zou een veel betere natie zijn wanneer mensen als Abraham, Izaäk en Jacob er weer deel van zullen uitmaken (Matt. 8:11).

De redding van de wereld mag dan wel geen plaats hebben in de theologie van het christendom, het heeft een vooraanstaande plaats in het Woord van God. Een van de meer belangrijke verklaringen over dit onderwerp vinden we in het Evangelie van Johannes: 'Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde' (Joh. 3:17). Deze heerlijke belofte is afgezwakt in de *Scofield Reference Bible* door een kanttekening, waarin staat dat kosmos hier gelijk is aan 'menschheid', een kanttekening die wijselijk is weggelaten door de samenstellers van de *New Scofield Reference Bible*. Later heeft onze Heer verklaard: 'Ik ben niet gekomen om de wereld te oordelen, doch om de wereld te behouden' (Joh. 12:47). En alsof de apostel Johannes deze grote waarheid nogmaals wilde samenvatten in één uitspraak, zei hij: 'En wij hebben aanschouwd en getuigen, dat de Vader de Zoon gezonden (*apostello* – aangesteld) heeft als Heiland der wereld' (I Joh. 4:14).

De teksten die in de voorgaande alinea zijn aangehaald, zijn eenvoudige en duidelijke uitspraken over de waarheid en men behoort ze niet te ontcrachten door verkeerde interpretaties. Ze zijn feitelijk zo direct dat bepaalde vijanden van Christus ze tegenwoordig gebruiken in hun beweringen dat zowel Jezus als Johannes misleiders waren die, als men ze navolgt, mensen op een dwaalspoor brengen door hun valse

beloften. Zij wijzen op de wereld, negentien eeuwen nadat deze uitspraken zijn gedaan, waarin niets erop wijst dat er redding is, of dat verlossing aan de gang is van de banden van de zonde, verderf en vervuiling die dag na dag de wereld meer in zijn greep houdt. Deze mensen die Christus afwijzen, weten natuurlijk niets van de tussenbedeling van de genade Gods, een periode waarin God in de langdurige geschiedenis van Zijn omgang met de mensheid een alinea schrijft over de genade die in Zijn karakter besloten ligt. Dat verslag is een kostbaar onderpand dat God in deze wereld geeft waarna Hij Zijn machtige reddingswerk zal doen.

De spotter zal zeggen: 'Met de wereld is niets aan de hand; het zijn de mensen.' Maar dat klopt niet. Er is iets mis met de wereld, ja, er is iets ernstig verkeerd met het systeem, of de ordening waarin iedereen is geboren en waarin een ieder van ons moet leven. Kwaadaardigheid is in alle delen van het milieu, het thuis van de mensheid, naar binnen geslopen.

De wereld van tegenwoordig is hopeloos ziek – zo ernstig ziek dat velen zich afvragen of er nog wel genezing mogelijk is. De smerige uitslag die we in alle landen zien, is alleen nog maar het topje van de ijsberg. 'De duistere plaatsen des lands zijn vol holen van geweld' (Ps. 74:20). De mens doet wat hij kan om deze etterende plekken te verzachten en bij tijd en wijle wordt een klein succesje geboekt, maar al snel komt het weer tot een nog kwaadaardiger uitbraak op dezelfde of op een andere plaats. Zo is de wereld die God heeft gemaakt als passende woning voor de mensheid steeds ongastvrijer geworden voor hen die daarin leven. Er grijpt een kwaadaardige ziekte om zich heen in de wereld, waarvan de wereld verlost moet worden.

Zoals eerder opgemerkt, weet de gemiddelde Christen in onze tijd niets van de redding van de wereld. Die maakt geen deel uit van zijn denken en ook niet van zijn hoop. En aangezien voor velen niets de waarheid is behalve wat zij al weten en geloven, zijn ze snel geneigd alle Bijbelse uitspraken over de redding van de wereld te ontkennen en te verwerpen. Het kan niet schelen hoeveel Bijbelse bewijzen er worden aangevoerd om deze grote waarheid te ondersteunen, zij weigeren halsstarrig deze kennis in hun geloof te betrekken.

Het is onder alle studenten welbekend en door alle lexicons bevestigd, dat het Griekse woord *kosmos* te maken heeft met orde, organisatie en systeem. Uit het gebruik ervan in het Nieuwe Testament blijkt dat het woord in zijn meest verheven betekenis een orde, organisatie en systeem is die bestaat omdat het zo is vastgesteld door een Meesterbrein, een Weergaloze Organisator, een Opperarchitect. Dit wordt in Romeinen 1:20 de 'scheppingsorde' genoemd (van het Griekse

apo ktiseos kosmou) en dat is de wereld waarover ik het heb, wanneer ik de redding van de wereld verkondig.

We weten uit de Bijbel dat God aan de mens een ideaal systeem of leefomgeving heeft gegeven, nog voordat hij geschapen werd. 'En God zag dat het goed was,' is de viervoudig herhaalde uitspraak die God deed voordat Hij het eerste lid van het menselijk ras schiep. Van de mens werd verwacht dat hij van de wereld die God voor hem gemaakt had, gebruik zou gaan maken en ervan genieten. Er ging echter een aantal dingen mis en het ging in steeds hoger tempo de verkeerde kant op, vooral omdat de mens zelf daarvoor koos.

De meest onthullende uitspraak over wat er gebeurd was met Gods wereld vinden we in Romeinen 5:12: 'Daarom, gelijk door één mens de zonde de wereld is binnengekomen en door de zonde de dood, zo is ook de dood tot alle mensen doorgedaan, omdat allen gezondigd hebben.' Hieruit volgt dat, als we God geloven, door één mens (Adam) het principe van de zonde (enkelvoud) de wereld is binnengekomen en vervolgens de bron van alle daden die als zonden (meervoud) geclassificeerd worden, werd en nog steeds is. Zonde is de wortel en zonden zijn de vruchten. Moord, bijvoorbeeld, is niet zonde; het is één van de zonden waarvan de bron de zonde is die door Adam gekomen is. Ik doe deze bewering op het gevaar af dat ik verkeerd wordt geciteerd en begrepen.

De realiteit van de zonde in de wereld is een feit dat onder ogen moet worden gezien en waarmee rekening moet worden gehouden. Zonde is de oorspronkelijke beweging die vele bewegingen (namelijk zonden) tot gevolg heeft gehad. Toen de zonde in de wereld kwam, werd de deur tot de dood opengezet; en nu wordt de zonde doorgegeven door de dood. We zijn niet als zondaren geboren, maar we worden wel stervend geboren, omdat de dood in elk lid van het Adamitisch geslacht werkzaam is en alle ziekten, kwalen en zwakheden voortbrengt die onder mensen in onze tijd bestaan.

Als de wereld gered wordt, als zij zal worden verlost, bevrijd en veilig gemaakt als een passende leefomgeving voor de mensheid, zal de zonde als principe eruit verwijderd moeten worden. Dat is evenwel zonder twijfel onderdeel van Gods grote verlossingsplan, zoals Johannes de Doper zo moedig heeft aangekondigd: 'Zie, het lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt' (Joh. 1:29).

We moeten in deze tekst het woord 'wereld' niet uithollen door er mensheid of enkelen uit de mensheid die Christus aannemen van te maken, maar ook moeten we het niet opvatten als 'alle leden van het menselijk geslacht.' Dit gedeelte heeft niets van doen met de zonden

van de mens en het moet niet gelijkgesteld worden aan Romeinen 5:8 of I Corinthe 15:3 – gedeelten die gaan over uw zonden en mijn zonden.

Jezus Christus heeft in Zijn dood alles gedaan wat nodig was om het principe van de zonde van de wereld te verwijderen. Een mens, Adam, heeft alles gedaan wat nodig was om zonde en dood in de wereld te brengen; en een andere mens, de God-mens Christus Jezus heeft alles gedaan wat nodig is om het er weer uit te krijgen. Deze verwijdering is al lange tijd uitgesteld, maar het zal absoluut zeker gebeuren. Als het ogenblik in Gods agenda aanbreekt om de zonde te verwijderen, zal het gedaan worden; en dat zal tevens de verwijdering betekenen van de Adamitische dood en al de ziekten die daaruit voortkomen.

De verwijdering uit de wereld van de principes die met zonde en dood samenhangen, betekent niet dat niemand ooit opnieuw zal zondigen of dat niemand ooit zal sterven. Maar het betekent wel dat het nooit meer kan gebeuren dat een mens een 'stamvader' zal zijn door wiens daad het principe van de zonde weer in de wereld gebracht zal worden, of dat de dood of sterfelijkheid weer van de ene op de volgende generatie wordt doorgegeven. In de wereld zal dan gelden wat Jeremia heeft verteld over Israël (zie Jer. 31:29,30).

De verlossing van de wereld is een belangrijk deel van het werk van God met als gevolg dat het koninkrijk van God werkelijkheid zal worden op de aarde. De regering van God zal in werking treden op de wereld die Hij heeft verlost, bevrijd en veilig gemaakt. Hij zal eerst de wereld redden en dat zal hij de wereld oordelen in gerechtigheid door Degene die Hij daartoe heeft aangesteld, namelijk Christus Jezus.